

Osim fotografija knjiga je opremljena i crtežima glazbenih instrumenata, kartom šibenskog područja i već spomenutim *Rječnikom*, koji je sačinio Božidar Finka. Knjizi je priložena i mala gramofonska ploča s izborom snimaka pjevanja i kazivanja iz svih obrađenih lokaliteta.

U ovoj knjizi svakako je najvrednija bogata glazbena građa, koja je ujedno i stručnije prezentirana od druge građe (uz notne zapise napjeva nalaze se i tonski nizovi i metroritamski obrasci).

Zorica Rajković

Ivan Lovrić i njegovo doba. Referati i saopćenja sa znanstvenog skupa, Odgovorni urednik **Milivoj Čatipović** »Zbornik cetinske krajine«, knj. 1, Sinj 1979, 403 str.

Dvjesto godina nakon smrti Ivana Lovrića, a bio je mladić od dvadeset i jedne godine kad ga je odnijela tuberkuloza, u njegovu rodnom mjestu održan je simpozij koji je konačno osvjetlio njegovo djelo. Sudbina je naime Lovrićeva bila da su ga oštro napadali i kritizirali za njegova kratka života i da su ga nijekali i zanemarivali gotovo dva stoljeća nakon njegove smrti.

Mladi prosvjetitelj, militantno antiklerikalni, bio je napisao kritiku na Fortisovo *Putovanje po Dalmaciji*. U kritici je katkad imao pravo a katkad je griješio. No dao je vrlo mnogo podataka o Sinjskoj krajini i o životu njenih tadašnjih stanovnika — Morlaka. Odlikuje se ta njegova građa prosvjetiteljskim nazorima ali i jednim za tako mlada čovjeka začuđujućim cjelovitim pristupom životu, ljudima, kulturi, folkloru, običajima. Lovrićevi Morlaci su ljudi od krvi i mesa; njihovi običaji nisu prikazani u romantičkom celofanu a njegov prikaz života hajduka Stanislava Sočivice sociološka je studija (Krlježa) i prikaz alternativne ekonomike, ekonomike hajdučkog stjecanja bez premca je u našoj literaturi. Simpozij je ana-

lizirao i prikazao povijesne prilike, naročito gospodarsko-društvene i političke odnose u sredini 18. stoljeća (Stulli, Kolanović, Pandžić), demografsku situaciju u Sinju u to doba (Bezić-Božanić), užu sredinu iz koje je Lovrić potekao (Soldo, Fisković). Posebno su osvjetljeni Lovrićevi doprinosi, odnosno građa — arheološka (Gabričević), geološka (Sikirica), speleološka (Jalžić), zatim Lovrićev doprinosi folkloristici, i to posebno usmenoj književnosti (Bošković-Stulli, Mimica, Kleut), zatim njegov doprinos etnološkom poznavanju Sinjske krajine (Rihtman-Auguštin, Milićević, Čulinović-Konstantinović, Bezić, Bonifačić Rožin, Petrić, Vrtovec, Vidović). Prikazane su kritike Lovrića a izrađena je i bibliografija radova o Ivanu Lovriću.

Radovi u ovom zborniku doista su dobro usmjereni prema vremenu kojem je djelovala ova tragična ličnost našeg javnog života i prema njegovu djelu. Tek nakon ovog zbornika moguće je dati pravu etnološku ili socijalnoantropološku ocjenu Lovrićevih pogleda i njegova doprinosa znanju o nama samima i o našoj kulturi.

Znanstveni skup organiziralo je kulturno društvo »Cetinjanin«, koje je i izdalo zbornik. To je zaista lijep primjer odnosa prema baštini i aktivan doprinos suvremenom ljudskom identitetu.

Dunja Rihtman-Auguštin

Rad XXIII kongresa Saveza udruženja folklorista Jugoslavije, Slavonski Brod 1976, Glavni urednik **Zoran Palčok**, Savez udruženja folklorista Jugoslavije, Društvo folklorista Hrvatske, Zagreb 1981, 346 str.

U zborniku radova 23. kongresa Saveza udruženja folklorista Jugoslavije, održanom u Slavonskom Brodu 1976. godine, tiskano je 47 referata održanih uz ovih sedam tema:

1. Narodno stvaralaštvo Slavonije i Baranje, 2. Ustanci i narodno stva-